Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 19. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 26-го СІЧНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 26, 1978 No. 19. VOL. LXXXV.

УКРАЇНСЬКІ ПРАПОРИ НА РАТУШАХ БАГАТЬОХ АМЕРИКАНСЬКИХ МІСТ 22-ГО СІЧНЯ ПРИГАДУВАЛИ УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ 60 РОКІВ ТОМУ

Не зважаючи на те, що сильні снігові з кінцем минулого тижня у великій мірі були спаралізували звичайний комунікаційний рух та комунікаційні можливості, на маштах ратушів багатьох американських міст минулої неділі, 22-го січня, гордо повівали синьо-жовті українські державні прапори побіч зоряних американських, пригадуючи „містові і світові" світлі Січневі Акти в Києві того дня 60 і 59 років тому, якими український нарід самовизначився та своєю волею, словом і ділом здійснив своє невід'ємне право бути господарем своєї землі та паном своєї долі в своїй вільній, ні від кого незалежній, соборній і народоправній Українській Державі. Святкування цих роковин рівночасно пригадувало, що це невід'ємне право українського народу заперечили розбоєм і насильством цим разом червоні наслідники колишніх білих російських імперіялістів та що український нарід продовжує свою героїчну боротьбу за поновне здійснення цього свого самовизначення.

Численні громади відзначили Роковини 22-го січня минулої неділі, інші відзначатимуть цієї неділі. Друкуємо одержані вже повідомлення про ці святкування.

Сніговія, яка п'ять-футовою, білою плахтою покрила північносхідні побережжя Америки, не стала на перешкоді групі українських мешканців Маунтенсайду, Н. Дж., і околиці взяти участь в церемонії піднесення американського і українського прапорів на міський машт в неділю, 22-го січня, з нагоди 60-річчя проголошення Української Державности. Українську групу очолював головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір (на фото, перший зліва). Акту піднесення прапорів довершив член міської ради Тимоті Бенфорд (посередині, біля машту), дружина якого, до речі, є українкою. Йому допомагає Мона Гук. (Фото: Джозеф Де Карльо).

УКРАЇНЦІ ІРВІНҐТОНУ ЕНТУЗІЯСТИЧНО ВІТАЛИ П. ПЛІШКУ НА КОНЦЕРТІ В РОКОВИНИ ДЕРЖАВНОСТИ

Ірвінґтон-Ньюарк, Н.Дж. (Л. К.) — Не зважаючи на те, що рідкісна в цій частині країни сніговія попереднього дня майже спаралізувала комунікаційний рух, вістка про те, що співак Павло Плішка, бас-соліст Метрополітальної Опери, виступить у неділю, 22-го січня ц. р., о год. 4-ій в залі Ірвінґтон гай скулу на концерті з нагоди 60-их роковин проголошення незалежности Української Народної Республіки, притягнула біля тисячу осіб місцевої української громади. Співака і його учителя співу Армена Бояджяна, який акомпанував солістові на фортепіяні, представив мгр Роман Савицький. Соліст, співаючи вперше українські твори, виконав „Гетьмани" М. Лисенка, слова Т. Шевченка, „Ой, Дніпре, мій Дніпре" М. Лисенка, слова Т. Шевченка та арію з опери Верді „Сицілійське повстання". Незвичайно добра вимова слів, знаменита інтерпретація змісту — від геройчно-динамічного звучання до ліричного пініссімо в словах — „А що проминуло,не згадуйте,пани брати", та в „Ой, Дніпре, мій Дніпре" масстичне фортіссімо, наприклад як в степах України „блисне булава" до глибини зворушили і викликали неймовірний ентузіязм серед публіки, яка вставанням з місць

Павло Плішка

(Закінчення на ст. 3-ій)

Свято Державности в Джерзі Сіті

Джерзі Сіті. — Сніги-снігами, але Свято Державности буває тільки раз в році, отже майже сотня місцевих громадян, які вже вспіли відгребати зі снігу влаєні авта, захопити якийсь публічний засіб транспорту чи самі мають сильні і здорові ноги, прибули в пополудневих годинах минулої неділі, 22-го січня, до місцевого Народного Дому, щоб взяти участь у цьому роковому національному святі, що його влаштовує місцевий Відділ УККА під проводом свого, від понад 10-ти років незаступного голови д-ра Євгена Котика. Між цими завзятими було й двох ветеранів Визвольних Змагань, Володимир Карий і Франц Колодій, яких д-р Є. Котик окремо привітав.

Започатковано Свято співом американського гимну у виконанні пань Ніни Ковбаснюк, Галини Білик та Єлисавети Хомяк, при фортепіяновому акомпаньяменті Володимира Шевчука.

Започаткував програму Свята д-р Є. Котик коротким з'ясуванням історичної вартости Січневих Актів та привітанням присутніх. Нуся Вох, голова місцевого Осередку СУМА, відчитала підписану посадником міста проклямацію Дня Української Незалежности, а святочну промову виголосив інж. Євген Івашків, голова Об'єднаного Комітету Українських Американських Організацій — Відділу УККА Великого Ню Йорку. Промовець з'ясував історичну пов'язаність подій, які попередили Січневі Акти, та значення цих Актів і їх вплив на дальший розвиток.

У мистецькій частині програми виступали сім бандуристів Ансамблю Школи Кобзарського мистецтва о. митрата Кіндзерявого-Пастухова в Ню Йорку під опікою адміністратора Миколи Чорного та зі солісткою Ларисою Магун-Гурин, як виступала також окремо при акомпаньяменті Миросі Баслядинської. Черговою атракцією програми був виступ 5-літньої Яринки Ференцевич з деклямацією „22 Січня" Лесі Храпливої.

Свято закінчено співом українського національного гимну.

Того ж дня в год. 9-ій рано на машті місцевої Сіті Голл був піднесений, в приявності мейора Смита та української делегації, український національний прапор поруч американського, а в год. 10-ій рано в місцевій церкві св. Петра і Павла була відправлена Свята Літургія в намірені українського народу.

Святкування 60-ліття проголошення Української Державности в Байоні

Проголошення Дня Української Незалежности в Байоні. На фото в першому ряді (зліва): Павла Катаринюк, Микола Дворський, мейор міста Деннис П. Коллінс, Степан і Марко Катаринюки. В другому ряді (зліва): Михайло Голубець, Арета Сіра, Іван Поручинський, Катерина Сіра, інж. Мирон Сірий, Мирон Солонинка, Михайло Білик, о. Максим Марків, ЧСВВ, Микола Пукаш, Р. Катаринюк і Степан Домарецький.

Байон, Н. Дж. (Мирон Сірий). — Дня 16 січня 1978 р. мейор цього міста Деніс Колінс, у присутності репрезентантів українських організацій міста підписав проклямацію, проголошуючи день 22 січня Днем Української Незалежности та доручив того ж дня вивісити український прапор на машті Сіті Голл.

Для гідного вшанування 60-их роковин Української Незалежности громада під готовила концерт-академію, яка відбудеться в неділю, 29-го січня 1978 р., о год. 4-ій по полудні в Українському Народному Домі при 280 евеню. У програмі виступлять д-р Семен Вожаківський, з доповіддю, ансамбль бандуристів при осередку СУМА з Асторії під керівництвом Ярослава Стахова та місцева молодь з деклямаціями.

Свято влаштовує місцевий відділ ОЧСУ.

Свято Державности в Мейпелвуді

Мейпелвуд, Н. Дж. (К. С.). — В неділю, 22-го січня ц. р. о год. 9:30 рано представники українських церковних організацій і вірні на чолі з о. Іваном Наконечним, настоятелем церкви св. Воз-несіння в Мейпелвуді, вшанували День Української Незалежности, у 60-річчя проголошення IV Універса лом Української Народної Республіки 22-го січня 1918 -го року. З цієї нагоди святочно вивісили і піднесено на машті біля церкви український і американський прапори та відспівано український національний гимн.

Після Служби Божої був відправлений Молебень за український нарід, український поселенців у країнах вільного світу, а також за український екзильний уряд. Стійку з прапорами держали члени Товариства Прихильників УНРади і молодь ОДУМ-у в однострою. Молебень закінчено відспіванням многоліттєвія українському і екзильному урядові УНРади.

КАРТЕР ПРОПОНУЄ 500.2 БІЛЬЙОНОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ БЮДЖЕТ, ПЕРЕДБАЧУЄ 60.6 БІЛЬЙОНОВИЙ ДЕФІЦИТ

Вашінгтон. — У понеділок, 23-го січня, президент Джіммі Картер переслав Конгресові проєкт державного бюджету на 1979-ий фіскальний рік, який розпочинається 1-го жовтня 1978 -го року, заявляючи, що видатки уряду становитимуть 500.2 більйона долярів, а прибутки 439.6 більйона. Таким чином, якщо Конгрес схвалить цей бюджет, державний дефіцит виноситиме 60.6 більйона долярів.

Хоча сума запропонованого бюджету рекордова, то фактично дійсні видатки уряду збільшилися б тільки на 2 відсотки, в порівнянні з попереднім фіскальним роком, коли врахувати 6-відсотковий річний інфляційний фактор. Крім того, передбачений Білим Домом державний дефіцит був би на 1.2 більйона менший від дефіциту за 1978-ий фіскальний рік, який закінчиться 30-го вересня ц. р. Бюджет на поточний фіскальний рік запропонував ще попередній президент Джерралд Форд.

Представлений президентом Картером бюджет охоплює 506 сторінок друку і до нього долучене послання Президента до Конгресу, в якому він зазначує, що федеральний уряд не може розв'язати всіх проблем країни, а потребує великої допомоги приватного сектора економіки ЗСА. Президент теж підкреслив, що навряд, чи до 1981-го року пощастить збалянсувати бюджет, як це раніше передбачувалося, бо важливішими є питання дальшого зменшення кількости безробітних та дальший економічний розвиток країни. Він рівнож зазначив, що запропоноване ним кілька днів тому 25-більйонове зменшення в податках спричиниться до поліпшення економічного стану і натякнув, що може запропонувати таке зменшення і під час його другої 4-річної каденції,очевидно якщо буде переобраний на президента ЗСА.

В загальному, 37 відсотків із бюджету призначено на покриття безпосередніх допомогових виплат для індивідуальних американських громадян, біля 24 відсотки на оборонні цілі, 17 відсотків на дотації та допомогу стейтам і містам, а 14 відсотків із бюджету призначені на інші видатки федерального уряду.

У своєму посланні до Конгресу президент Картер відмітив, що його уряд головну увагу присвячує таким справам, як розв'язка енергетичної проблеми, дальший економічний розвиток, зменшення рівня безробіття, зокрема серед молоді та меншин, але підкреслив, що його адміністрація не допустить до того, щоб послабла оборонна спроможність ЗСА, а заразом і оборонна спроможність Північно-Атлан-

(Закінчення на ст. 3-ій)

КАНАДСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ РОЗПОЧАВ СЕСІЮ, ЗАПОВІДАЮТЬ МОЖЛИВІСТЬ ВИБОРІВ

Оттава, Канада. — Після одноміcячної Різдвяної перерви, канадський парлямент розпочав в понеділок, 23-го січня ц. р., свою чергову сесію, щоб розглянути багато трудних проблем, які у міжчасі набрали гострої актуальности. Найсерйознішою проблемою, яку мусить полагодити парлямент, є справа канадської єдности, пов'язана із сепаратичними акціями провінційного уряду Квебеку, а дальше — економіки, тісно пов'язаної з зростаючим безробіттям, яке досягає вже 8,5 відсотків, інфляцією і заповідженими на цей рік парляментарними виборами, чого домагаються опозиційні партії. Хоч конституційно уряд прем'єр-міністра П'єра Елліота Трудо має законне право виконувати свої функції до червня 1979 року, в канадській традиції прийнято, що уряд повинен скликати вибори кожних чотири роки. Загально сподіваються, що вибори будуть розписані на літо чи евентуально осінь цього року. Трудо, який відзначатиме в квітні ц. р. 10-річчя свого урядування, заявив, що він не буде розписувати виборів аж поки його уряд не одержить кращої опінії в народі. Останній перепит Інституту Геллупа виявив спад популярности прем'єра Трудо і його Ліберальної партії. Тому, що уряд сепаратистів в Квебеку, який проіснував вже 14 місяців, становить поважну загрозу для канадської єдности і грозить відірванням від федерації та створенням окремої самостійної держави, домагання серед опозиційних партій і народу відбути в цьому році парляментарні вибори в Канаді значно збільшились. Лідер опозиції Джозеф Кларк й інші діячі підноситимуть ці справи у перших днях парляментарних нарад, пов'язуючи це з економікою і загальним погіршенням господарського стану в Канаді.

Українське Різдво і Новий Рік у Вінніпегу мали широкий розголос

Вінніпег (КУК). — По всіх містах Канади ввійшло в традицію, що англомовна і франкомовна преса, разом зі станціями радіо й телевізії, відзначуть відповідними програмами Українське Різдво й Український Новий Рік.

У Вінніпегу обидва англійські щоденники і всі радієві й телевізійні станції цього року включили ряд українських програм, з яких на окреме підкреслення заслуговує проєкт „Вінніпег Трибюн", на звернення якої редакція одержала десятки листів про традицію українських різдвяних і новорічних звичаїв від шкільної молоді, в більшості від новачок і новаків Вінніпезького Пласту. З тієї прецікавої кореспонденції редакція цього щоденника помістила під датою 6 січня 1978 на сторінці „Вінніпег Джуніор Трибюн" 8 листів, а всім іншим дописувачам висловила подяку окремими листами.

З нагоди Нового Року, традиційну Українську Маланку святкували не лише українські організації й парафії в колі родин своїх членів, але всі більші готелі міста відзначували наш Новий Рік гучними публічними вечерницями при участи понад 1000 осіб на кожній з тих забав. Найбільша Маланка відбулася в новому Конвенційному Центрі, мистецьку програму якої під керівництвом С. Семчишина передавано на телевізії державної станції СіБіСі.

СОВЄТСЬКИЙ РОЗВІДЧИЙ САТЕЛІТ З АТОМОВИМ РЕАКТОРОМ РОЗЛЕТІВСЯ НАД КАНАДОЮ

Вашінгтон. — Від вівтірка, 24-го січня, Америка і світ мають сенсацію: совєтський шпигунський сателіт „Космос 954" із атомовим реактором та який мав за завдання слідкувати за рухом американських воєнних кораблів, з невиясненних ще досі причин знизився в атмосферу землі і у вівторок, 24-го січня, розлетівся над північно-західною Канадою. Американські власті знали про цей сателіт і знали, що з ним не все впорядку і приблизно від двох тижнів таємно співпрацювали із совєтськими властями, щоб зменшити наслідки радіоактивного діяння з атомового реактора після передбаченого самознищення сателіта. Виявляється, що американці добре знали про кожний рух сателіта та його цілі з завдання, як також — згідно із заявою Збігнєва Бжезінського, президентського дорадника в справах крайової безпеки, — пізнали, що з тим сателітом не все в порядку і тоді, 12 днів раніше, увійшли в зв'язок з урядом СССР, щоб точно довідатися про його атомове устаткування, щоб могти відповідно поступати після передбаченого самознищення сателіта. В повідомленні з Білого Дому стверджують, що фактичне значення справи „Космосу 954" полягає в тому, що це сталася перша атомова криза в космосі. Чергового дня совєтський амбасадор Добринін передав американським властям подробиці про устаткування того сателіта атомовим генератором, що мав за завдання акумулювати енергію для совєтських радарових устаткувань на кораблях, що слідкували за рухами американських воєнних кораблів. В американському повідомленні згадується що того роду космічними шпигунами совєти користуються вже десять років. З хвилиною, як американці виявили дефект в тому совєтському космічному шпигуні із передбаченням можливости його упадку на землю або експльозії в повітрю, виникла велика загроза, що радіоактивність з атомового устаткування того сателіта може стати поважною загрозою для населення того району, над яким він розлетиться, чи на який злетить. Американський уряд негайно порозумівся з урядом Канади та інших вільних країн, пропонуючи їм відповідну допомогу в разі потреби, змобілізувавши для такої допомоги відповідні технічні засоби. Виявляється, що „Космос 954" мав 100 фунтів радіоактивного урану. Виявляється, що цей розвідчий совєтський сателіт, злетівши з космічного обширу в атмосферу Землі над північно-західною Канадою, згорів у повітрі без будьяких загрозливих наслідків, що найменше досі їх не встановлено.

Брежнєв знову погрожує

Бонн, Західня Німеччина. — Совєтський верховода, генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР Леонід І. Брежнєв, в окремому листі, переcланому членським державам Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) і державам учасницям Гельсінкської Конференції, знову погрожує консеквенціями, якщо вони погодяться на влучення американської невтронної бомби у свої оборонні пляни. Речник Боннського уряду, займаючи становище до опублікованої в газеті „Ді Вельт" інформації про листа Брежнєва, признався, що такого листа від Брежнєва одержав також канцлер Західної Німеччини Гельмут Шмідт і майже всі західньоевропейські уряди. Представники НАТО в Брюсселі заявили, що лист Брежнєва, написаний в дуже шорсткому і незвичному на Заході тоні, наспів до членських держав приблизно три тижні тому. Брежнєв в листі гостро критикує продукцію З'єднаними Стейтами Америки невтронної бомби. Помимо того, що жадна европейська газета не опублікувала змісту листа, „Ді Вельт" стверджує, що лист написаний в дуже гострому, ба навіть образливому тоні. Газета при тому інформує, що совєтський верховода розвинув тепер широку кампанію проти невтронної бомби, нової атомової зброї, яка вбиває військовиків, але не нищить об'єктів. Брежнєв також перестерігає, що Совєтський Союз може зареагувати у свій спосіб, якщо президент Джіммі Картер рішиться на розвиток і продукцію цієї нищівної зброї.

Агентство Ройтера інформує з Брюсселю, що у пов'язанні з листом Брежнєва, генеральний секретар НАТО д-р Джозеф Лунс заявив в понеділок, 23-го січня ц. р., що Совєтський Союз приспішеним темпом розбудовує свою мілітарну силу, яка становить дуже поважну загрозу для Західньої Европи і цілого західнього світу взагалі. Згідно з об'єктивними оцінками, — заявив д-р Лунс, — СССР з розмислом розбудовує свою військову силу, яка далеко перевищує потреби власної оборони. Він додав, що Москва зуживає 13 відсотків своїх національних прибутків на військові цілі і це застрашаюче в порівнянні з 5-ма відсотками країн НАТО.

В Римі помер о. Степан Чміль

Рим. — З Українського Католицького Університету ім. св. Клементія інформують, що в неділю, 22-го січня, зразу після відправлення Святої Літургії, помер тут на удар серця св. п. о. Степан Чміль, митрофорний і патріссофорний патріярший архимандрит чину оо. Салезіян, проживши 63 роки. Похоронні відправи були заповіджені на середу, 25-го січня, в 9-ій год. рано в соборі св. Софії і тлінні останки спочиватимуть в крипті св. Софії.

Покійний о. Степан Чміль народився 20-го жовтня 1914-го року в селі Садані, Галичина. Виростав у Судовій Вишні, а вчився у Перемиській гімназії. В 1933-му році переїхав до Італії, де в місті Івреї вступив до чину оо. Салезіян як перший український Салезіянин. В жовтні 1945-го року був рукоположений на священика Владикою Іваном Бучком.

Від 1946-го до 1960-го року о. С. Чміль душпастирював серед українських поселенців в Арґентині. В 1960-му році повернувся до Італії, де від 1961-го до 1967-го року був ректором Малої Семінарії. Від 1967-го до 1976-го року далі перебував у Малій Семінарії, сповняючи функції духовника і сповідника. На той час припадає його найтісніша співпраця з Блаженнішим Патріярхом Йосифом в Українському Католицькому Університеті св. Клементія, де о. Чміль був професором і духовником УКУ.

Від вересня 1976-го року о. С. Чміль знову був ректором Малої Семінарії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Унія в доброму стані

Заяву президента Джіммі Картера у його першому посланні про Стан Унії, що „військово, політично, економічно і духом стан нашої Унії є міцний" — треба вважати відрадним явищем, коли взяти до уваги, що тільки три роки тому, в січні 1975-го року, тодішній президент Джералд Форд у своєму посланні про Стан Унії одверто заявив, що „стан Унії не є добрий".

За три роки ситуація дійсно поліпшилася під багатьма оглядами. Наприклад, рівень безробіття значно зменшився, постійно ліквідується залишки економічної рецесії, яка існувала в ЗСА під час каденції президента Ричарда Ніксона та частинно і під час каденції президента Форда, значно сповільнилася інфляція тощо.

Значить, на економічному відтинку справи виглядають багато краще, хоча далі існує ряд проблем, які ще чекають на полагосження, як наприклад енергетична проблема, високий рівень безробіття серед молоді та расових меншин, високі кошти медичної та шпитальної опіки і т.д. Багато коментаторів твердить, що запропоновані Президентом розв'язки — чи то в посланні про Стан Унії, чи в пізніших економічному, податковому і бюджетовому посланнях до Конґресу — надто консервативні і навряд чи доведуть до скорої розв'язки цих проблем, чи навіть значного поліпшення ситуації. Правда, треба відмітити, що застій щодо розв'язки енергетичної проблеми спричинений не Білим Домом, а Сенатом, який старається ввести такі зміни в проєкт президента Картера, які послабили б ефективність цієї енергетичної програми. Але також треба признати, що відносно деяких інших критичних завваг коментаторів, звернених в бік Білого Дому, мають свою оправдану причину.

Для прикладу, згати б справу зменшення податків. Президент Картер пропонує, щоб у 1979-му фіскальному році, який розпічнеться 1-го жовтня 1978-го року, податки для індивідуальних платників і підприємств були зменшені на 25 більйонів долярів, твердячи, що це збільшить покупну спроможність пересічного американського громадянина, як теж заохотить американські фірми збільшити свою продукцію та прийняти більше робітників на працю. Проте, хоча федеральні прибуткові податки будуть нижчі, то в той самий час зростуть податки програми Соціяльного Забезпечення. Значить, запропоноване Президентом зменшення в прибуткових податках не матиме аж такого впливу на поліпшення економічного стану країни, як це твердить Білий Дім.

Треба також відмітити, що хоча президент Картер і його дорадники підкреслюють, що у державному бюджеті на 1979-ий рік запропоновано таку суму на оборонні цілі, яка повинна запевнити безпеку ЗСА та союзників із Північно-Атлантійського Союзу, то багато військовиків та цивільних спеціялістів вказують, що та сума, що становить 23.5 відсотка державного бюджету, невистачальна, бо Совєтський Союз та його союзники видають значно більше на військові цілі, що може незабаром довести до військової переваги комуністичного бльоку.

Проте, хоча можна мати застереження до президента Картера і його дорадників відносно видатків на оборонні цілі, то інший аспект закордонної та внутрішньої політики його уряду, зокрема пошанування прав людини, заслуговує на похвалу. Справу прав людини по цілому світі, включно з Америкою, президент Картер не тільки наголошував у своєму посланні про Стан Унії, зазначуючи що „світ мусить знати, що ЗСА кріпко підтримуватимуть права людини", але також у своєму бюджеті на 1979-ий фіскальний рік він запропонував, щоб 588 мільйонів долярів, тобто на 73 мільйони більше ніж в поточному фіскальному році, були призначені на те, щоб запевнити повне введення в життя всіх законів щодо рівноправности всіх громадян ЗСА, тобто для запевнення політичних, громадянських і загальнолюдських прав кожного американця.

Отже, у цьому відношенні, як і в багатьох інших, Стан Унії таки справді добрий, не зважаючи на ряд труднощів і недосконалостей.

Совєти шукатимуть за новими джерелами нафти

Тюмен, СССР. — Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" в Совєтському Союзі, Дейвід Шіплер, інформує в газеті з 24-го січня ц. р., що Совєтський Союз, до речі найбільший продуцент нафти у світі, увійшов тепер в дуже трудний період збільшеного запотребування цього продукту не тільки для власних потреб і всезростаючої економіки, але також для задовільнення потреб сателітів і заприязнених держав, з якими уряд СССР вдержує тісні торговельні зв'язки, або які є цілковито залежні від достави совєтської нафти. Беручи це все під увагу, совєтські господарники інтенсивно розглядаються за новими джерелами нафти, головно на обширах Сибіру і Далекого Сходу. Очевидно, якщо такі джерела будуть знайдені, то це становитиме дуже поважну загрозу для світового нафтового ринку в слідуючій декаді. Якщо, однак, совєти не знайдуть задовільної кількости тієї сировини на власній території, то це означатиме сповільнення їхньої продукції і припинення експорту совєтської нафти до інших країн. Запотребування на нафту збільшиться і, як загально оцінюють цю ситуацію спеціялісти, ціни на нафту значно подорожіють. Один із совєтських економістів, прізвища якого в інформації не називається, стверджує, що найбільша в СССР рафінерія нафти „Самотльор" випродукувала тільки три мільйони бочок нафти, трохи більше, як одну четверту запляновrouteного видобутку. Відповідальні совєтські чинники, а головно керівники „Самотльору" поінформували американського кореспондента, що браки можна буде наздігнати, якщо уряд дозволить пустити в рух запасові помпи і шукати за новими копалинами нафти в західньому Сибіру, хоч там атмосферичні умовини є дуже несприятливими. Яков М. Каган, директор Тюменського дослідного інституту, відмітив, що Совєтський Союз розбудовує також свою нафтову індустрію в північному Сибіру, де вже збудовано цілу сітку доріг, головно для залізниці. Каган признає, що атмосферична ситуація там є найгіршою, яку тільки можна собі уявити. Морози зимою сягають 60-70 степенів нище зера, а околиця між Тюменем і Челябінськом майже незаселена і представляє собою замерзлу рівнину.

М. Платковський

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ

Рік 1977 у великій мірі стояв під знаком вимог в площині людських прав. Хто чи що спричинилося до такого стану речей? Президент Картер, який поставив справу прав людини в одну з найновіших справ американської світової політики? Безумовно президент Картер багато спричинився до того, що сумління Заходу нібито „прокинулося", і що про людські права почали говорити в значно більшому розмірі, ніж то було десятки років перед тим. Але президент Картер був у тому випадкові не самий. Йому допомогли мало, або й зовсім ні, його західні союзники, які радше з переляком (щоб, не дай Боже, не зіпсувати своїх відносин з СССР) зустріли висловлювання Картера про права людини — скрізь у світі, але також, якщо не насамперед, у Совєтському Союзі, де цими правами найбільше нехтується. Але допомогла конференція в Београді, яка таки мусіла зайнятися справою, як Москва відноситься до людських прав, що були визначені в Заключному Акті конференції в Гельсінках. Проте, безумовно, справу людських прав поставлено на міжнародний форум зусиллями представників тих народів, де ці права потоптані. Це найбільше відноситься до Совєтського Союзу і його сателітів. І до такої актуалізації справи людських прав — належить це підкреслити — безумовно спричинилися представники еміграцій тих народів, де людські права не існують. Це відноситься також до українців, які своїми демонстраціями, інформаціями для чужинців та всебічною акцією — починаючи від молодечих організацій і кінчаючи виступами наших українських централь у різних країнах світу — зробили добре діло для оборони переслідуваних українців в т. зв. „українській державі", що з примусу Москви носить назву УРСР.

Це все добре. І можна ствердити, що з погляду оборони прав людини рік 1977 був роком успішним, хоч у відношенні спеціяльно до України він не приніс тих успішних результатів, як напр., у Польщі або й серед росіян, якщо йдеться про виїзд багатьох визначних російських т. зв. дисидентів за межі СССР.

Але — чи права людини вичерпують справу всіх інших прав, якщо ідеться спеціяльно про СССР? А як стоїть справа з національними правами кожного народу, зокрема із правом на самовизначення, з правом на незалежність і справжню суверенність? Під цим оглядом нічого не змінилося в СССР, і там нібито „від Молдавина до Фіна все мовчить".

Та насправді так не є. Наші борці за людські права на батьківщині, обороняючи ці права, безумовно мають на увазі також національні права українського народу. Якщо вони про це не так відверто висловлюються, то це цілком зрозуміле: їх і без того ув'язнюють, саджають до психіятричних закладів і вивозять на заслання. Але вони очікують (і це безумовно так, якщо вдуматися в їх писання і протести проти окупаційного режиму) від вільних українців на Заході, щоб вони все більше і більше говорили про брак національних прав в СССР, себто говорили про право українського народу не тільки на самовизначення (бо таке самовизначення вже відбулося в роках 1918/19/, але на відновлення своєї суверенної і незалежної держави.

І тут ми приходимо до справи завдань вільних українців у 1978 році і в наступних роках. Поставити справу не тільки оборони людських прав, але оборони насамперед національних прав для України, отже її права на відновлення вповні незалежної і суверенної держави, що була волею українського народу встановлена у формі Української Народної Республіки, 60-ліття чого ми саме в цьому році відзначуємо.

Існують познаки, що таке поставлення питання (не тільки людські, але й національні права, які включають право на незалежність і справню суверенність) може мати успіх також серед міжнародних, принаймні деяких, кіл західнього світу. Чи не певним натяком на це була недавня заява президента Картера під час його перебування в Польщі, що кожний нарід має право „на самовизначення і незалежність". Вслухаймося в ці слова! Чи вони нас не закликають до правильного поставлення справи наших національно-державних вимог?!

Чи не можна зробити так, щоб усі українські демонстрації, починаючи з 1978 року, усі голодівки і подібні маніфестації, а також заяви наших крайових централь в Америці, Канаді й інших країнах, — ставили наголос не тільки на права людини, не тільки на оборону наших переслідуваних борців на батьківщині, але також і в основному на праві України до самовизначення і відновлення своєї — демократичним способом встановленої — суверенности і незалежности.

Скептики (а таких у нас не бракує) відповідять, що з такої акції, мовляв, нічого не вийде, бо це максималістичні жадання, на які ніяк не підуть совєти, і це матиме слабий відгомін в державах Заходу. Можливо, що це не дасть без-

(Закінчення на ст. 3-ій)

У 60-РІЧЧЯ ВІДНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СУВЕРЕННОСТИ УКРАЇНИ

ЗВЕРНЕННЯ СКВУ

„Український Народе! Твоєю силою, волею, словом утворилась на українській землі свобідна Українська Народня Республіка. Здійснилась давня мрія твоїх батьків, борців за волю й право робочого люду... Від нині Українська Народня Республіка стає самостійною, від нікого незалежною, вільною, суверенною державою Українського Народу."

Оці слова, проголошені 22-го січня 1918 року в золотоверхому Києві, вітали 60 років тому розкинутих поза межами рідної землі українців-поселенців в країнах цілого світу разом з народом цілої України.

За рік часу, 22-го січня 1919 року, пролунала друга радісна вістка з княжого городу Києва: „Від нині зливаються в одно віками відділені одна від другої частини України — Галичина, Буковина, Закарпаття і Придніпрянська Україна — в одну Велику Україну. Сповнились відвічні мрії, для яких жили і за які вмирали найкращі сини України. Від нині є тільки одна Українська Народня Республіка. Від нині український народ, увільнений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднати все зусилля своїх синів для створення нероздільної української держави, на добро й щастя українського народу."

Секретаріят Світового Конґресу Вільних Українців закликає українські громади у вільному світі урочисто відзначувати від 22-го січня 1978 року до 22-го січня 1979 року 60-ту річницю Української Державної Суверенности і Соборности Українського Народу.

Проминуло вже понад півстоліття людського горя, короткочасних радісних тріюмфів і нового лихоліття українського народу. Ми бачимо за собою не 60 років невдач, а, навпаки, 60 років боротьби та незламної віри в перемогу правди, справедливости, свободи й миру на історичних землях українського народу.

Це — 60 років одержимої боротьби, зростаючої свідомости та національного відродження. Сьогодні знову процвітає калина новітніх борців українського руху опору. Переслідування українських нескорених патріотів збільшує з кожним днем їх духові та ідейні впливи не лише серед українського народу, але й серед чужих, захоплюючи сьогодні широкі маси всіх народів СССР, та звертає на себе увагу цілого світу.

Сьогодні нескорені українські борці є виразниками волі українського народу та тих процесів, що почались в 1918-1919-их роках. Російський сов'єтський режим не був і не є в силі здержати ці процеси. Без огляду на інтенсивність русифікації, український народ на полі матеріяльної та духової культури за останніх 60 років зробив колосальні поступи в неймовірних обставинах ґеноциду за воєнного лихоліття.

Поза Україною, ми є свідками періоду з'єднання всієї української спільноти в діяспорі в одну громадську надбудову, СКВУ, та на шляху дальшої консолідації українського політичного життя.

Це поставило великі вимоги до кожного з нас до єдности, співпраці, толерантності, взаємного зрозуміння, поваги, братерської любови, а, головно, особистої жертви з вірою, що вся наша праця, всі наші зусилля не пройдуть намарно, а увінчаються успіхом.

Кожен з нас є співтворцем історії української нації. Доля нашого народу залежна від думки, від віри, від чину кожного українця та українки, які визнають себе духово з'єднаними з українським народом. Найбільша загроза для ворога це сила нашої єдности в діяспорі, сила нашої солідарности з нескореним народом в Україні.

Ядром енергії для будови нашого кращого майбутнього був, є, і буде український народ. Лише твоєю боротьбою і гідною поставою переконаєш народи вільного світу про справедливість твого зусилля. Лише Твоєю рішучістю, послідовністю, відвагою та одержимістю осягнеш мету твоєї боротьби.

У 60-ту річницю Української Державної Суверенности ми віримо, що недалекий вже час тріюмфу змагань за волю українського народу, за його суверенність і соборність у Вільній Українській Державі.

22-го січня 1978 р.
Секретаріят
Світового Конґресу Вільних Українців

ПАМ'ЯТАЙТЕ САМІ ТА ПРИГАДАЙТЕ ІНШИМ

Іміґраційна й Натуралізаційна Служба пригадує всім мешканцям ЗСА, які не є американськими громадянами, що вони протягом січня зобов'язані зареєструватися, зголосивши свої адреси цій Службі. Формулярі можна одержати в кожному поштовому уряді, а також у всіх бюрах Іміґраційної і Натуралізаційної Служби.

ЗВЕРНЕННЯ ПРОВОДУ ОУН ВЕЛИЧНИЙ ЧИН НАЦІЇ

На шляху історичного ставання української нації — державні Акти 22 січня 1918-го і 22 січня 1919 року займають особливе місце. Це великі дороговкази нації, яка черговий раз після століть неволі проголосила світові свою незламну волю до незалежного, суверенного життя і об'єднала українські етнографічні землі в єдину самостійну соборну Українську Державу. Це відновилися величні державницькі традиції козацько-гетьманської і княжо-королівської епох української Державности, що на їхніх державотворчих коренях спиралася українська держава 1918/19 рр. Вона — це продовження державного існування нації попередніх періодів нашої історії, так, як наступні історичні державні і революційно-державні Акти 30 червня 1941, УПА — УГВР, Карпатська Україна — це продовження нерозривної державницької традиції 1918/19 років.

Шістдесят років тому не творилася, а відновлялася держава нації з тисячолітньою державною традицією.

Навкола Січневих Актів єднається увесь український народ. Чергові державні акти завжди наново засвідчували непоборний змаг нації до суверенного життя.

Коли у золотоверхому Києві дзвони св. Софії сповістили народові України і всьому світові 22 січня 1918 р., що волею нації і її силою відновляється українська держава у формі Української Народної Республіки, почався новий період в житті української нації. Тоді могла початися нова, революційна епоха в укладі міжнародних сил світу на руїнах російської імперії, якщо б українська держава була втрималася.

Українські патріоти — державники, доцінюючи значення збройної сили для боротьби за визволення нації і закріплення державности, творили українську армію, якої домагалася здорова національна стихія. Народ за почином М. Міхновського горнувся до ЗБРОЇ! Якщо б у нашої політичної провідної верстви того часу розуміння відвічних істин будови держави було на висоті історичного пізнання й закономірностей національного життя, а ідея власної держави і власних збройних сил стояла понад усе — то підстави й вигляди для остаточної перемоги української нації були б безмірно більші.

Армія Української Народної Республіки на чолі з Головним Отаманом Симоном Петлюрою і Українська Галицька Армія стали на захист відновленої української держави проти наїзників з москалями на чолі.

Після кількарічної війни героїчних українських армій проти московських, польських та інших ворогів України нас збройно переможено, а символ тодішньої визвольної війни, Голова Української держави Симон Петлюра був замордований Москвою. Головний Отаман завжди наново намагався підняти збройну боротьбу проти Росії. Слава про Зимові Походи, про Базар, про холодноярських повстанців — невмируща. На світлих традиціях армій Української держави 1918/19 рр. виростало нове покоління УВО, ОУН, УПА, а героїчна постать полк. Євгена Коновальця — великого соборника — єднає епохи.

У боротьбу нації в поході, в Українські збройні сили, Українську Повстанську Армію під командуванням ген. Романа Шухевича-Чупринки, під час Другої світової війни включаються і нескорені воїни Визвольних Змагань 1918/19 рр. як продовжувачі героїчних епох.

Для Західнього світу залишається злощасний досвід з обох останніх періодів нашої історії. Якщо б визвольна війна України не була Заходом нехтувана і не були її вороги ним підтримувані, російська тюрма народів і большевицька система були б знищені і людство жило б сьогодні у тривалому мирі й безпеці.

Українська держава вчорашня і тим більше завтрішня — це ключове питання розв'язки міжнародньої політичної кризи, створеної Москвою, — це ахіллесова п'ята російської імперії і комуністичної системи.

Як битва під Полтавою — на думку визначних воєнних теоретиків Заходу — була одною з вирішних битв світової історії, так майбутній Конотіп змінить політичну мапу континентів, коли буде завалена російська імперія і знищений большевизм. Січневі Акти це теж візія величного переможного завтрішнього дня не лише для України. Вони присвічують незмінно українському народові на його героїчно-тернистому шляху і єднають його у спільному змагу. Російський народовбивець-варвар не знищить і не викоренить з душі нації ані величних традицій, ані її символів — Симона Петлюру, Євгена Коновальця, Миколу Міхновського, генерала Романа Шухевича-Чупринку, Степана Бандеру.

Січневі Акти пригадують нам, що без власної влади народу на його землі, без суверенности немає волі, без збройної сили, без армії немає власної влади, без об'єднання українських етнографічних земель в українській державі-немає тривалої самостійности, бо послаблену українську державу завалили б її відвічні вороги. Тому обидва Січневі акти нерозривно поєднані у змаганні за світле майбутнє України.

Герої Українських Визвольних Змагань 1918/19 рр., так, як і Герої Української Повстанської Армії, яка понад десять років вела збройну боротьбу проти окупантів України за Самостійну Соборну Українську Державу — залишили нам заповіт: без збройної боротьби не може бути визволення України, без власної армії не може бути власної держави!

Хай живе героїчний Український народ!
Хай живуть Українські Збройні Сили!
Хай живе Українська Національна Революція!
Хай живе Українська Самостійна Соборна Держава!

ПРОВІД
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ
НАЦІОНАЛІСТІВ (ОУН)

Січень 1978

Богдан Певний

ВІД СЮЖЕТУ ДО СТИЛЮ

(Про шукання за самобутністю в українському мистецтві)

(3)

Ілля Рєпін намалював на протязі 1880-91 років два варіянти картини „Запорожці пишуть листа турецькому султанові" — один тепер у Державному Російському Музеї в Ленінґраді, другий у Харківському Художньому Музеї. Про політичну невиробленість Іллі Рєпіна свідчить його лист до історика Дмитра Яворницького з 4 квітня 1896 року, в якому він відповідає на пропозицію Яворницького намалювати картину, на якій була б зображена нарада короля Карла XII, гетьмана Івана Мазепи і кошового Гордієнка. Рєпін писав: „...Ні, я руська людина, кривити душею не можу, я ума не докладу, що ви знаходити значного в запроданцях, що промахнулись у зраді, у віроломстві..." (Л. Владич: „Про історичну картину, надмірне замилування давниною і національну обмеженість", „Радянське Мистецтво" ч. 38/75, 17 вересня 1946 р.)

Це діялося приблизно у той час, коли Польща видала зі себе Яна Матейка (1838-93), який прославлював польське історичне минуле у таких картинах, як „Степан Баторий під Псковом", „Бій під Ґрунвальдом", „Ян Собєський під Віднем" і інші.

Малоросіянство Рєпіна не відібрало йому розуміння невідрадного політично-соціяльного становища України. Цій темі Рєпін присвятив одну з кращих своїх праць „Не чекали" (1884-88), тепер у Державній Третяковській Ґалереї в Москві. На ній представлено драматичну сцену неочікуваного повороту засланого революціонера до своєї родини. Щоб підкреслити хто такий цей революціонер — Рєпін помістив на стіні зображеної кімнати портрет Шевченка. Дивлячись на картину, мимоволі насувається думка про нашого сучасника Валентина Мороза.

„Не чекали" Іллі Рєпіна вводить нас в окрему галузь сюжетного малярства, де увага звернена на соціяльну несправедливість.

Сьогодні таке малярство називають „критичним реалізмом". З ним совєтські мистецтвознавці зв'язують завдання малярства у суспільному житті, дарма що на справжній „критичний реалізм", який висвітлював би неґативи совєтської дійсности, у підсовєтському мистецтві немає місця.

Соціяльні моменти в тематиці українського мистецтва наявні, вже починаючи від незакінченої Шевченкової серії рисунків тушем „Притча про блудного сина" (1856-57). На увагу заслуговують картини „Ув'язнений" (1879) Миколи Ярошенка, „Хворий" (1883) Костянтина Трутовського, „Проводи рекрутів" (1860) Івана Соколова, „В люди" (1885) Киріяка Костанді, „Ранок у холодній" (1897) Соломона Кишинувського, „По Володимирці" (1891) Миколи Скадовського і інші.

Поява в середині 1860-их років імпресіонізму в Франції, який намагався відобразити особисті враження мистця, викликані спостереженням природи (від того походить назва течії: французьке імпрессіон — враження) зі зосередженням на кольористичних шуканнях, не могла не мати відгуку в малярстві України, вже хоч би через природне зацікавлення українських мистців пленером (прагнення до якнайправдивішого відтворення природного освітлення, кольору, повітряного середовища).

Одначе, імпресіонізм в українському малярстві не був раптовою реакцією на його появу в Франції. Тут він розвивався поступово на тлі побутового і пейзажного малюнку. Його початку можна дошукуватися у творчости Петра Левченка (1858-1917), Івана Похитонова (1850-1923), Фотія Красицького (1873-1944), Володимира Орловського (1842-1914), українського поляка Владислава Ґалімського (1860-1940) і інших. Вони створили окрему школу українського пейзажного малярства, де важливу ролю відогравав описовий сюжет, але вже з новим знанням свобідно послуговуватися кольором і за його поміччю передавати світлові ефекти і глибину простору.

Течію „зрілого" імпресіонізму в українському малярстві найкраще репрезентують Олександер Мурашко (1875-1919), Микола Бурачек (1871-1942) та Іван Труш (1869-1941) Їх творчість цілком відповідала зразкам тієї течії на Заході, хоч імпресіонізм в Україні ніколи не осягнув аналітичної фази, як це сталося у Франції з виникненням пуантилізму Ж. Сера, П. Сіньяка, К. Піссарро і інших. Пуантилісти умовно зображували людей і природу у вигляді мозаїки з кольорових крапок. Киянин Бурачек і львов'янин Труш вийшли з Краківської Академії Мистецтв, де навчались у видатного імпресіоніста, маляра українського пейзажу Яна Станіславського (1860-1907). Станіславський, поляк з походження, народився на Черкащині. Але, навіть такий „чистий" імпресіоніст як Іван Труш не відмовився від побутового сюжету — його „Гагілки", видані у репродукціях перед революцією, розходилися масово по всій Україні.

Заслуга імпресіонізму була у поваленні авторитету академічного малярства і скерування мистецьких шукань на нові шляхи.

Нові обставини — пробудження національної свідомости серед широких мас населення і змагання до державної незалежности ставили перед мистцями нові завдання. Український сюжет більше не задовольняв шукачів самобутности українського мистецтва. Хотілось, щоб не лише зміст, але і форма були українськими!

Шлях віднайдення стилевих особливостей, відповідних настроєві часу, витворив необхідність звернутись до прикмет, що виріжняли мистецтво давньої України більше плодовитих епох — Княжої і Козацької і до надбань українського народного мистецтва.

(Продовження буде)

КАРТЕР ПРОПОНУЄ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

тійського Союзу (НАТО).

Щодо фондів на оборонні цілі, то 23,5 відсотка з бюджету призначено на військові потреби, зокрема на модернізацію стратегічної зброї та скріплення оборонної спроможности американських військових частин в Европі і на допомогу союзникам з НАТО. Оборонний бюджет зросте тільки на 3 відсотки в порівнянні з поточними видатками, що представляє собою дуже мале збільшення. Як вказують коментатори, річні видатки на оборонні цілі становлять щораз менший відсоток загального бюджету, починаючи від закінчення В'єтнамської війни. Це саме стосується бюджету на 1979-ий фіскальний рік.

У цьому бюджеті призначено більшу суму, ніж колибудь раніше, на програми вишколу молодих безробітних осіб, щоб опісля вони могли одержати затруднення в приватному секторі американської економіки. Більші суми призначені також на зменшення безробіття серед расових меншин.

Коментатори підкреслюють, що 588 мільйонів долярів призначено на те, щоб запевнити введення в життя всіх законів щодо рівноправности всіх громадян ЗСА, тобто для запевнення політичних, громадянських і загальнолюдських прав. Ця сума є на 73 мільйони долярів більша від суми на ту саму ціль у поточному державному бюджеті.

Президент Картер пропонує, щоб протягом наступного фіскального року видатки на охорону здоров'я зросли на 10 відсотків, тобто становили майже 50 більйонів долярів. Ця допомога призначена головним чином для старших віком, інвалідів, сиріт і бідніших родин.

Варто відмітити, що в проєкті бюджету значно збільшено суми на допомогу різним родам мистецтва і на гуманістичні науки, бо ця підвишка становить понад 50 мільйонів долярів.

Натомість допомога сільсько - господарському секторові в новому бюджеті значно менша ніж у поточному, бо мала б виносити тільки 4.2 більйона долярів, замість 7.9 більйона.

„Ювілейний Збірник" УВАН у Канаді

З нагоди 30-річчя Української Вільної Академії Наук у Канаді появився в Вінніпезі, під фірмою УВАН, „Ювілейний Збірник Української Вільної Академії Наук у Канаді" (1976), під педакцією О. Ґеруса, О. Барана й Я. Розумного. Збірник поділений на дві секції — загальної україніки й україніки канадіяни. До першої секції ввійшли наукові праці з української історії (М. Антонович, О. Баран, Ю. Гаєцький, О. Субтельний), лінґвістики (Ю. Шевельов), філології (Я. Розумний), літератури (Р. Карп'як, С. Мухин, В. Ревуцький, Яр Славутич), релігійної політики в УРСР (Б. Боцюрків), економіки (Е. Бей, А. Качор), листування (П. Маценко, Р. Рахманний-Олійник), мітології (В. Шелест) та фолкльору (Л. Онишкевич).

Секція „Україніки Канадіяни" включає праці з ділянок раннього українського поселення в Канаді (В. Кей-Кисілевський, Дж. Рей), шкільництва (М. Іванчук), української католицької церкви в Канаді й ЗСА (М. Марунчак), студентських рухів (П. Міґус), громадсько-організаційного життя (О. Ґерус), українці в переписі населення Канади в 1971 році (І. Тесля), літератури (В. Кірконнел, М. Мандрика), кириличних манускриптів у Канаді (І. Ґерус-Тарнавецька), урбаністики (П. Воробій) та Канадського Інституту Українських Студій (М. Лупул).

З усіх тридцять праць — десять написано українською, а двадцять англійською мовою. Збірник появився завдяки фінансовій допомозі Канадського Федерального Уряду й жертводавців та нараховує 657 сторінок.

Замовлення в сумі 26.00 дол. висилати до: Ukrainian Free Academy of Sciences in Canada, 456 Main Street, Winnipeg, Manitoba. Canada.

Помер св. п. Володимир Хома, активний громадянин

Клівленд. — В п'ятницю, 20-го січня, тут ненадійно помер Володимир Хома (Карло), провідний член ОУН в Україні з 1930-го року, член Головної Управи Товариства колишніх вояків УПА ім. ген. хор. Т. Чупринки-Р. Шухевича в ЗСА, провідний член Організацій Українського Визвольного Фронту в Клівленді, довголітній голова місцевого відділу Товариства колишніх вояків УПА, колишній голова 3-го Відділу ООЧСУ. Покійний був активним в багатьох громадських, політичних та комбатантських організаціях Клівленду. Був членом місцевого 334-го Відділу УНСоюзу.

Похорони відбулися в понеділок, 23-го січня, з церкви св. Йосафата на цвинтар свв. Апостолів Петра і Павла.

Збираємо жниво

Христя і Адріян Цьолки

Кажуть, що найбільше почитною сторінкою нашого щоденника „Свобода" це остання сторінка, бо там знайдете все, що бажаєте. Хто народився, хто помер, кому справляють так модні з різних оказій 25-ліття, там безліч громадських повідомлень всіляких імпрез.

Однак найбільше цінною сторінкою без сумніву є та, де поміщується згадки про успіхи нашої молоді. За нами 25 років нового поселення, і в тих роках виросло покоління, яке закінчило високі школи, вони стали професіоналістами, а багато з них вибивається на становище спеціялістів різних галузей суспільного життя, а впарі з тим, майже всі вони в стадії природного пошукування та плянування подружнього життя.

І як радісно стає, коли на сторінках нашої преси вичитуємо чим раз більше й більше про гарні успіхи нашої молоді. Здається мені, що ми, не знаючи добре нової дійсности, в тяжкій журбі за їхню і нашу майбутність доволі часто негативно наставлені критикою обезцінювати здібності наших дітей та тим часто кривдимо нашу молодь. Бо справді, наша молодь у переваґі заслуговує на подив й похвалу за ці досягнення, які наглядно бачимо.

Наша боффалівська громада з гордістю збирає гарне жниво. Саме тепер прийшли роки, коли високі школи випускають доволі численно наших ґрадуантів, й прийшов час на весілля, на яких з нетерпеливістю ждали не тільки батьки, але й ціла громада. В дні 3-го вересня м. р. в Чікаґо в церкві св. Йосифа перед Божим престолом в сослуженні о. крилошанина Василя Білинського, о. Йосифа Шарого, пароха та о. Богдана Коцура, в асисті дружок: Рені Данилишин, Ліди Цьолко, Лялі Городиловської і Марти Залуцької, дружбів: Ореста Цьолка, Остапа Мойсяка, Петра Ставничого та Романа Коновки (всі члени УСП) і новачат Марка і новачат Марка і Соні Плешкевичів, які тримали китицю квітів та шлюбні обручки на вишиваній подушці, склали супружі приречення ст. пл. „Лісова Мавка" Христя Данилишин та ст. пл. „Лісовий Чорт" Адріян Цьолко.

Весільна гостина відбулася в готелі „Дрейк". При вході на залю коктейлом гостей вітали: бабуся молодої п-і Ірина Бурачинська, батьки молодої д-р Ярослав і Ксеня Данилишин та Роман і Люба Цьолки — батьки молодого, старости: д-р Богдан Бурачинський і п-і Оксана Бережницька.

У весільній залі, гарно прибраній букетами білих гвоздиків, гостей привітав староста, перев'язаний рушником д-р Богдан Бурачинський, а старостина п-і Оксана Бедежницька внесла гуцульський коровай. Згодом староста представив батьків молодят та близьку родину, дружок і дружбів та щасливих молодят, Адріяна й Христю Цьоків. Парох о. Йосиф Шарий перевів молитву. Піднесенням тосту гості відспівали „Многая Літа" молодятам. Тета Адріяна, п-і О. Бережницька, передала пастирські благословення від Блаженнішого Патріярха Йосифа та неприсутньої бабуні п-і Анни Заяць з Боффало. Отець крилошанин Василь Білинський відчитав блаґословення і привітання від чікаґського Владики Кир Ярослава. Брат молодого Орест як перший дружба вітав в імені дружок та дружбів. Пластунки „Лісові Мавки" при горіючих свічках вивели настроєвий курінний обряд, даруючи Христі квіт папороті, щоби вона його вже не шукала. Пл. сен. Микола Ставничий — чортівський батько молодого передав привіт від куреня „Лісових Чортів" а станичних з Боффало сен. Ярослав Пришляк в імені Пл. Станиці передав щирі ґратуляції. „Адріян" — це новак, примірний юнак пл. виховних і зв'язкових. Абсольвент „Лісової Школи", місто-курінний УСП „Лісові Чорти", булавний на пл. таборах Нового Сокола, Іст Четтему і Бобрівки. Закінчив парохіяльну школу, а середню школу оо. Єзуїтів. Він теж закінчив навчання у Суботній Школі. Відвідував навчання в університеті, де після загального диплому одержав диплом інж. маґістра.

Подібною була юність, а дальше і співпраця у Лісових Мавках. Молода „Лісова Мавка" — Христя переходить двічі табір на „Новому Соколі".

На закінчення подякував Адріян, сказавши, що їхній спільний шлях буде продовженням нашого, бо ми зрозуміли нашу українську спадщину, релігійні і національні обов'язки.

Молода пара тепер проживає в Чікаґо, де молодий працює як інженер маґістер у фірмі „Портленд Семент Ассосієйшен Рісирч Лябр". І таким ще одним гарним весіллям поповнюються наші ряди інтеліґентними професійними силами та зростає в силу національна субстанція.

Я. П.

УКРАЇНЦІ ІРВІНҐТОНУ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

та оваційними оплесками дякувала співакові, — вітаючи його талант та зрозуміння української пісні.

Підібрання арії з опери Верді співаком, зміст якої Павло Плішка сам пояснив, сказавши, що це арія італійського патріота, мешканця Сицилії, який повертається на Батьківщину напередодні повстання проти французьких окупантів, було незвичайно влучне.

Крім соліста Павла Плішка, у першій частині програми цього концерту виступили діти — хор „Молодої Думки", що під диригентурою Марії Фесьо та при акомпаньяменті Валі Приходько відспівали американський гимн. Голова місцевого Відділу УККА, інж. Михайло Чайківський, українською і англійською мовами виголосив слово, вітаючи присутнього Архиєпископа УПЦ в ЗСА, Владику Марка, українське та американське духовенство, посадника Ірвінґтону Роберта Міллера з дружиною, представника Міської Ради Джозефа Ґалучі з дружиною та представника Міської Ради Мейплвуду Едварда Борроне з дружиною. Інженер М. Чайківський, підкреслюючи історичне значення і вартість Січневих Актів, згадав про те, що в 16-ох довколишніх містах стейту Ню Джерзі проголошено резолюції в справі піднесення українських прапорів, проголошено Дні Української Незалежности та схвалено і вислано президентові Картерові резолюції в справі оборони українських політв'язнів та пошанування прав людини в Україні. Після чергового виступу „Молодої Думки" пані Лідія Гладка представила головного промовця, д-ра Ярослава Падоха, голову Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА і професора права в УВУ в Мюнхені, який подав історичний огляд подій 1917-их років, проголошення Актів Незалежности і Соборности. Промовець вказав на те, що боротьба за здійснення визначених Січневими Актами національних ідеалів продовжується, доказом чого є безупинний спротив в Україні. Тому й треба вірити, що „сьогоднішня мрія — завтра стане дійсністю". Д-р Падох закінчив свою промову цитатою з книги Ісаї: „З любови до Сіону, не можемо мовчати".

Після промови виступила піяністка та студентка 4-го року музичної консерваторії Пібаді в Балтиморі Ляриса Крупа, виконавши композицію М. Лисенка, і мішаний хор „Думка" під диригентурою Семена Комірного та при акомпаньяменті Євгенії Палій, який відспівав композиції Д. Бортнянського, Іконника і К. Стеценка.

У другій частині програми виступила Валя Калин, артистка театрів ім. М. Садовського і Львівського, та ансамблю легкого жанру тут в Америці, рецитуючи вибір поезій О. Олеся та Храпливої, а скрипаль Рафаїл Венке при фортепіяновому акомпаньяменті Карла Себока виконав композиції Й. Брамса, Я. Степового та Г. Венявського.

Виступом мішаного хору „Думки" з піснями: „За тебе, Україно" С. Людкевича, „Гей, у лузі" також С. Людкевича і „Живи, Україно" М. Гайворонського та відспіванням українського гимну, що його підхопили всі присутні, завершено цей величавий концерт.

Концерт цей влаштовано старанням місцевого Відділу УККА, а підготовою його займався Імпрезовий комітет, очолюваний пані Лідією Гладкою при співпраці його членів: мґра Романа Савицького, проф. Рафаїла Венке, Осипа Голинського, Христини Коленської, Таїси Бравн, Іванни Кононів, Михайла Дзімана та Костя Гречка. Оформлення сцени, за проєктом Мотрі Ходновської-Ракочої, виконали: Тарас Ліщинський та Ляриса і Нестор Голинські.

Новий український професіоналіст

З радістю повідомляємо, що Ярослав Ґрод закінчив студії хіропрактики в Торонті, осягнувши ступінь доктора 7-го травня м. р.

Д-р Ярослав Ґрод перед тим успішно закінчив середню школу (Ст. Майкел'с коледж скул) у Торонті, де був редактором шкільної газети. Відмінно закінчив Курси Українознавства ім. Ю. Липи в Торонті. По двох роках студій в Йорк університеті, він вступив до Кенедіян Меморіял Кіропрактік коледж у Торонті, де з великим успіхом завершив свої студії докторатом. Тепер д-р Ярослав Ґрод відкрив і веде свою канцелярію хіропрактики в Торонті на вул. Блюр захід ч. 2323, кімната ч. 203.

Як довголітній член і активіст СУМ-у, Ярослав Ґрод перейшов різні обов'язуючи вишколи і табори, де здобув ступені впорядника і виховника, а згодом бував у командах сумівських таборів. Він був членом булави Торонтського осередку СУМ-у і редактором сумівської газети „Горизонт". Від 1972 року (почавши з европейського турне ансамблів СУМ), він незмінний голова оркестри О. СУМ „Батурин". Молодий доктор є активним у СУМ-і, в управі Осередку і, як голова оркестри, в адміністративній управі всіх мистецьких ансамблів О. СУМ.

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

посередніх і швидких результатів. Але — чи дає безпосередні результати і наша акція — включно з голодівками й іншими демонстраціями — в обороні наших ув'язнених земляків на батьківщині? Проте, наша акція в обороні прав людини вже дала свої результати, популяризуючи українську справу серед чужинецького світу. І цієї акції таки лякається СССР. Чи не дали б ще більших результатів для української визвольної справи наші демонстрації, голодівки, маніфестації, меморандуми, виступи на міжнародному форумі, які відбувалися б під гаслом вимог відновлення української суверенної держави?! Скажімо, шляхом вимоги вільних і демократичних виборів в Україні і серед інших поневолених Москвою народів? Чи світ не звернув би уваги на таку, саме таку нашу акцію і чи це не принесло би ще більших результатів для української визвольної справи, ніж наші маніфестації лише в обороні людських прав? Отже, таки є всі підстави для того, щоб рік 1978 став роком початку широкозакроєної нашої акції — в порозумінні з іншими народами — за наше право на самовизначення, себто на відновлення нашої суверенної і самостійної держави. Це наше головне завдання.

Корисна радіопрограма

У перший день Христового Різдва по старому стилю (за Юліянським календарем) мешканці Міннеаполісу й Ст. Полу почули на університетській станції радіопередачу українських колядок.

Радіопрограма тривала повних дві години (від 2-ої до 4-ої після полудня). Передавано колядки й щедрівки хору Бандуристів у супроводі оркестри бандур під керівництвом Григорія Китастого, хору „Кобза" з Філядельфії під диригентурою Антона Рудницького і місцевого хору „Дніпро" під проводом п. Миколи Бриня. У перервах, яких було вісім, пояснення англійською і українською мовами давали Леся Глинянська-Перек і Михайлина Янович-Реймонд.

Всі три хори відспівали 31 колядок і щедрівок, між якими були відомі усім українцям і ними стало співані колядки й щедрівки, але й було декілька таких, яких неодин з нас може й вперше почув.

На українців ця передача колядок і щедрівок зробили величезне враження.

Велике враження зробила ця передача колядок також і на американців, які у великому числі слухали її, бо вже на кілька днів перед радіовою програмою появилося в місцевому американському часописі обширне інтерв'ю редакторки цього часопису з М. Янович-Реймонд і Зіркою Данилюк. З цієї статті американці довідалися про наші різдвяні й новорічні обрядові звичаї. Обширніші однак пояснення подали пані Л. Глинянська-Перек і М. Янович-Реймонд під час передачі колядок. Було пояснено, чому українці святкували й ще досі їх багато святкує Різдво за Юліянським календарем, коли й чим починається святкування Різдва, як виглядає св. Вечеря, які пісні співаються на Різдво, Новий Рік і Йордан, звідки — назва „коляда" й „щедрівка" та ще багато іншого. Пояснення були короткі, не реґіонального, тільки весукраїнського характеру, чіткі й повчальні, так що багато з українців могло доповнити своє знання наших Різдвяних звичаїв, а не-українці могли пізнати наші звичаї й обряди в часі Різдва і Нового Року, які своїми традиціями сягають далеко в давнину, ще в часи, коли Україна приняла християнство.

Численні й різнорідні, переспівані у цій радіопередачі сучасними нашими передовими хорами українські, колядки, які за словами знатоків, належать у світовій різдвяно-пісенній літературі до найкращих, дають найліпший зразок нашої вокальної народної культури.

Цього роду радіові передачі є для нас дуже корисні і ми повинні старатися подібні передачі подавати частіше.

Іван Янович

Збіркова кампанія, Централі Суспільної Служби Українців Канади на початку 1977 р.

Багато було затримки з проголошенням цієї кампанії і важко повірити, що причиною цього була — назва: „Поміч Україні". Ми, однак, цю назву затримали і вважаємо, що вона навіть у ширшому розумінні означає, що наша пожертва буде призначена на допомогу тим українцям, які найбільше на неї заслуговують і її дійсно потребують. На ту саме ціль ми зужили цілу зібрану суму $4,300.00 із нашої першої акції. Список жертводавців ми помістили в пресі і будемо це робити і в будучому.

Вислід першої збірки на Фонд „Поміч Україні" був далеко від задовільного і нам прийшлося над тим призадуматись. Якщо правдою є, що в Канаді живе поверх 600 тисяч українців-канадців і якщо кожний вислав би на цей Фонд тільки одного доляра, чи не зібрали ми хоча 500 тисяч долярів? А ми ледве перейшли 4 тисячі. Беручи під увагу, що деякі жертводавці дали поважні суми виходить, що на 600 тисяч українців жертвувало тільки 135 осіб. Який це малий відсоток. Чи може тут вина організаторів? Ми вислали заклики до всіх наших часописів та церков із проханням помістити їх у бюлетенях і в цей спосіб заохотити вірних складати пожертви на ту ціль.

Наближається час черговоï збірки „Поміч Україні". Ми промовляємо до серця і совісти української людини, щоби жертвувала хоча найскромнішу суму на цю шляхетну ціль. Скажіть, хто допоможе нашим сестра і братам, якщо ми не подамо їм цеї допомоги?

Батьки, учителі і виховники повинні використати цей момент і вщіплювати в дітей і молодь бажання допомогти ближньому. Навчім їх відмовити собі однієї приємности чи ласощів і скласти цю скромну данину на допомогу тим, які не тільки жертвують собою але й своїми рідними, їхнім здоров'ям і часто — життям. Чи не буде це кращий виховний момент, як голословні деклямації про наше співчуття для наших братів?

Що діти і молодь радо беруть участь у збірних акціях, наведу приклад із „листопадового маршу". Пластуни і пластунки станиці Торонто влаштували осінню 1976 р. марш т.зв. „ходотон" і запросили до участи інші молодечі організації. Молодь дістала маршові листи, на які самі члени Пласту (вислідів інших організацій не знаю) зібрали понад $2,000.00, з чого половину призначили на Фонд „Поміч Україні". Молодь мала з цього подвійну користь: визов до змагу і моральне вдоволення з участи в доброму ділі. Чи не можна б присвятити одних сходин, одної години в школі чи одної дискусії в хаті на цю тему? Зробім усе що можемо в цьому напрямі! Прошу пересилати пожертви і збірки на адресу: Суспільної Служби Українців Канади. Ukrainian Canadian Social Services Inc., 2445 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1P7.

З. Дуда

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 29-го СІЧНЯ 1978 р.

ЧІКАҐО, Ілл. Річні збори 17 Відд. Укр. Баптистів ім. Ів. Онищенка, о год. 4-ій по пол. в церковній залі при 1042 N. Damen Avenue. На порядку: відкриття, звіт Управи і К. Комісії, дискусія над звітами і вибір Управи на 1978 р. По Річних зборах відбудуться звичайні місячні, на яких буде вибір делегата і заступника на 29-ту Конвенцію УНС. — А. Коцепула, гол., Я. Билень, П. Ґапонюк, кас., пастор О. Гарбузюк, гол. К. К.

НЕДІЛЯ, 29-го СІЧНЯ 1978 р.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Річні збори Б-ва св. Димитрія 288 Відд., зараз по Службі Божій, в залі церкви св. Йосафата, Кінмор Аве. По Річних зборах відбудуться Місячні, на яких буде вибір делегата і його заступника на 29-ту Конвенцію УНС. Проситься членство прибути і вирівняти залеглі вкладки. — В. Копчук, предс., В. Загвоський, кас., Д. Мушастий, секр.

НЕДІЛЯ, 5-го ЛЮТОГО 1978 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. Василія Великого 364-ий Відд., о год. 12-ій дня, в парафіяльній залі церхви св. Марії. На порядку: вибір делегатів та їх заступників на 29-ту Конвенцію УНС. -- В. Владика, секр.

Федеральна Кредитова Кооператива „САМОПОМІЧ" в Ню Йорку

ПОВІДОМЛЕННЯ

1) Вплати на Індивідуальний Пенсійний Фонд (IRA) за 1977, в сумі 15% заробітної платні, але найбільше $1,500.00 можна вносити ще до 15-го лютого 1978 р. Працюючий, котрий не має пенсійного фонду на місці праці, може відкривати рахунок Інд. Пенс. Фонду не тільки для себе, але також для жінки, якщо вона не працює, до висоти $250.00 річно, разом обоє найбільше $1,750.00. Суму, зложену на Інд. Пенс. Фонд (IRA) можна відрахувати в податковім зізнанні від прибутків і таким чином зменшити податок.

Від грошей, складених на Інд. Пенс. Фонд, виплачуємо від 1. 1. 78 р. дивіденду у висоті 7% річно з чвертьрічним нарахуванням.

2) Ми одержали вже чекові книжечки для членів, котрі заявили бажання відкрити т. зв. шер-драфт рахунки. Просимо відкрити ті рахунки та перебрати чекові книжечки.

УПРАВА

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 12.

Владика Мстислав, Савт Бавнд Брук	$25.00
С. Лепкий, Кембрідж	25.00
Капеля Бандуристів, Детройт	20.00
Р. Карпюк, Джамейка	20.00
о. П. Мелех, Картерет	20.00
І. Кінтер, Торонто	15.00
З. Маркович, Філядельфія	15.00
Н. Н. Севен Гіллс	15.00
А. Чернявська, Бріджпорт	15.00
М. Артимів, Філядельфія	10.00
М. Бідюк, Детройт	10.00
Ю. Микитин, Гюстон	10.00
М. Туранський, Ню Йорк	10.00
Т. Шлапак, Ст. Пітерсбурґ	10.00
М. Ракочий, Монтреаль	7.00
М. Богонос, Едмонтон	6.30
Я. Базиляк, Бронкс	5.00
В. Бричка, Бурбенк	5.00
С. Василишин, Велланд	5.00
Ю. Т. Васлей, Гаррісбурґ	5.00
Р. Гарейчук, Скарборо	5.00
І. Гринкевич, Зіон	5.00
О. Данилюк, Детройт	5.00
Т. Дзікевич, Ошава	5.00
С. Джон, Бала Синвид	5.00
Д-р М. Іваницький, Лакпорт	5.00
Сен. І. Івасів, Оттава	5.00
Ґ. Задурович, Детройт	5.00
М. Змуд, Коговз	5.00
М. Жеребецький, Саскатун	5.00
С. Жук, Бріджпорт	5.00
П. Костечко, Йонкерс	5.00
В. і П. Кучкуда, Брік Товн	5.00
Д. Максимуік, Філядельфія	5.00
Л. Крупська-Маренін, Денвер	5.00
А. Маркович, Пассейк	5.00
І. Павлівець, Монтреаль	5.00
Н. Павлюк, Філядельфія	5.00
С. Павлюк, Торонто	5.00
Й. Петранівський, Бруклин	5.00
Д-р А. Рипляиський, Редфорд	5.00
Д-р М. Семчишин, Рестон	5.00
М. Середович, Сиракюз	5.00
В. Скебело, Ленсінґ	5.00
П. Слотюк, Філядельфія	5.00
В. Таскі, Детройт	5.00
Л. Тимків, Салісбури	5.00
М. Хома, Балтимор	5.00
Д. Цап, Бріджпорт	5.00
М. Ціко, Лінколн Парк	5.00
І. Цибульський, Сейр	5.00
Д. Чарній, Вінніпеґ	5.00
А. Шмирко, Бінґемптон	5.00
Дж. Яйко, Форд Сиіті	5.00
Е. Рокіський, Вейн	3.50
Е. Шафран, Форест Гіллс	3,20
В. Доклія, Линден	3.00
З. Жолнірчук, Стенсвілл	3.00
К. Панченсіне, Вудбайн	3.00
Н. Стукало, Лайонс	3.00
М. Хариш, Довнерс Ґров	3.00
А. Чубатюк, Чікаґо	2.80
о. Н. Литваківський, Ґері	2.50
А. Нагірняк, Ванyакі	2.50
О. Берески, Асторія	2.00
С. Буган, Рочестер	2.00
М. Гірняк, Парма	2.00
М. Гладич, Перт Амбой	2.00
П. Гуме, Голливуд	2.00
Т. Гусяк, Бруклин	2.00
І. Кизів, Торонто	2.00
Б. Кіпібіда, Торонто	2.00
В. А. Клебович, Ню Брітейн	2.00
В. Котик, Детройт	2.00
Н. Лісаченко, Плінвелл	2.00
Т. Лопадчак, Асторія	2.00
М. Новаківський, Відд. 94	2.00
Е. Пітик, Лічбурґ	2.00
П. Ратич, Балтимор	2.00
В. Ремптер, Томс Рівер	2.00
Б. Роздільський, Саскатун	2.00
А. Ромас, Ля Саль	2.00
С. Савчишин, Норт Ванкувер	2.00
М. Свербинський, Бентон Гарбор	2.00
В. Чех, Ірвінґтон	2.00
М. Мелон, Тарентун	1.50
Е. Біленький, Вербенк	1.00
Т. Войтів, Едмонтон	1.00
Я. Костенко, Мілґров	1.00
М. Кулинич, Балтимор	1.00
І. Локот, Ветерсфілд	1.00
А. Озеранік, Лінколн Парк	1.00
М. Свистун, Торонто	1.00
Л. Семущак, Вудсайд	1.00
В. Сілецький, Шеффілд Віллідж	1.00
В. Ґ. Стак, Санта Барбара	1.00
В. Сторожик, Джамайка	1.00
М. Техловець, Норвіч	1.00
А. Федій, Аддісон	1.00
І. Чигрин, Ст. Пол	1.00

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

†

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРСЕЛЯ ЛІШНЯНСЬКА, членка УНС Відд. 70 в Джерзі Сиїті, Н. Дж., померла 10 липня 1977 р. на 86 р. життя. Нар. в 1891 р. і стала чл. УНСоюзу в 1919 р. Полишила в смутку дочку Софію. Похорон відбувся на цвинтарі св. Хреста в Норт Арлінґтоні, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ЗІТИНЮК СТЕФАН, член УНС Відд. 153 Т-ва ім. Л. Мишуги в Філядельфії, Па., помер в нещасливому випадку 21 липня 1977 на 64-му р. життя. Нар. в 1913 р. в Жабю, Україна і став членом УНС в 1972 р.. Залишив у смутку дружину Параскевію і дочку Марійку з зятем Петром Тейлер і внука Михайла, синів Миколу й Івана, шваґерку Евдокію з чоловіком Дмитром Сорахнюком та родину в Україні. Похорон відбувся 26 липня 1977 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МАФТЕЙ СЕМАНЮК, член УНС Відд. 277 Б-ва св. Івана Хрестителя в Гартфорді, Конн., помер 6 липня 1977 на 69 р. життя. Нар. в 1907 р. с. Переволока, пов. Бучач, Україна. Залишив у смутку дружину Ефрозинію, сина Михайла, дочку Марію і четверо внуків та сестру Манію. Похорон відбувся 9 липня 1977 р. на українському цвинтарі св. Михаїла в Ґластонбури, Конн.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО КУРТ, член УНС Відд. 336 Т-ва Сокіл в Клівленді, Огайо, помер на 53-му р. життя. Нар. в 1923 р. і став членом УНС в 1962 р. Залишив у смутку дружину Емілію, дочок Мічел і Джекі, синів Давида та Михайла. Похорон відбувся 2 липня 1977 р. на цвинтарі св. Хреста в Брукліні, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Шмагло, секр.

АННА ПАНЬКІВ, членка УНС Відд. 217 Б-ва св. Йосафата в Рочестері, Н. Й., померла 23 липня 1977 на 83 р. життя. Нар. в 1894 р. в Україні і стала членкою УНС в 1936 р. Залишила у смутку дочок Марія, Катерину і Розалію, 8 внуків і 3 правнуки та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 26 липня 1977 р. на цвинтарі Голі Сепалчер в Рочестері, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
Т. Кубарич, секр.

АННА ЛАТАНИШИН, членка УНС Відд. 85 Б-ва св. Михаїла в Газелтон, Па., померла 29 липня 1977 р. на 57 р. життя. Нар. в 1920 р. в Белле Валлі, Огайо і стала чл. УНС в 1937 р. Залишила у смутку сестру Марію, брата Стефана, Йосифа та Естера. Похорон відбувся 2 серпня 1977 р. на цвинтарі св. Михаїла в Газелтоні, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

КАТЕРИНА КОВАЛЬ, членка УНС відд. 130 Б-ва св. Володимира в Ню Йорку, Н. Й., померла 13 липня 1977 р. на 89 р. життя. Нар. в с. Пнятин, Україна і стала членкою УНС в 1938 р. Залишила у смутку сина Юрія. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія в Ню Йорку, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
Ю. Юрків, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7890. Наступає зміна

З кожним днем невесела Даліля Джейд кріпшає на силі...

...але в той самий час слабне її упередження...

Ласкаве наставлення простих тубільців має великий вплив на Далілю...

... Це явище спричинює велику радість двом зацікавленим спостерігачам...